

Schtwórtj staw.

**Pomyslišč hčebi, so Boži dar pſches pjenjes
móže doſtati bjež?**

Zap. ſkutk. 8, 20.

Dokelž bě bamž w Romje tehdy kaž ſwětny kral žiwý, trjebasche pſchezo wjele pjenjes; k temu bě bamž Leo X. woſzebje na wutwarjenje wulkeje Pětroweje zyrkwje w Romje wſchě možy napinał a, dokelž porjadne ſrědki njedobahachu, duž ſapadže na wujadne, s džela na pſchedawanie wyšoſkich zyrkwinyh ſaſtojnſtwow, ſchtož bě ſo wſchať tež w předawſkich czaſbach hižom na njehanibite waschnje ſtało, potom pač tež na wotpuſk, kiž bu hafle wot njeho tak nałożeny, so bě to hroſnoſež, kiž k njebjeſbam woſasche.

Schto je tak mjenowaný wotpuſk? My chzemy najprjódzy na to kędžbowacž, ſchtož bamžiſzy wo nim wucžachu; to je hižom doſcž hroſne. Woni roſdžel cžinjachu bjes wulkim a małym wotpuſkom. Wulki wotpuſk ſa wſchitkich, kiž k wutwarjenju Pětroweje zyrkwje w Romje pjenjesy dawachu, bě wodacže hrěchow, tak ſo bu hnada Boža ſ nowa doſtata a duscha ſ ežiſcza wumozena. Pſchi tym dyrbjesche tón, kiž chžysche jón doſtacž, ſo ſpowjedacž a roſkacže ſačuz, — tak rěkaſche! Mały wotpuſk dawasche tſoju dowołnoſež: 1. hčebi woſebiteho ſpowjedneho wótza